

3,1 Ὁ δὲ ὄφεις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν
 Den – slange var forstandigst af alle de
 θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἐποίησεν κύριος
 vilddyr dem op på den jord, som gjorde herre
 ὁ θεός· καὶ εἶπεν ὁ ὄφεις τῇ γυναικί· Τί ὅτι
 den gud; og sagde den slange til den kvinde: Hvorfor at
 εἶπεν ὁ θεός· Οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς
 sagde den gud: Ikke ikke I måtte spise af alt
 ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ; **2** καὶ εἶπεν ἡ
 træ det i det paradis? Og sagde den
 γυνὴ τῷ ὄφει· Ἀπὸ καρποῦ ξύλου τοῦ παρα-
 kvinde til den slange: Af frugt af træ af det para-
 δείσου φαγόμεθα, **3** ἀπὸ δὲ καρποῦ τοῦ ξύλου,
 dis vi spiser, af – frugt af det træ,
 ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, εἶπεν ὁ
 som er i midte af det paradis, sagde den
 θεός· Οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἄψησθε
 gud: Ikke spis I af det og ikke ikke I måtte røre
 αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνητε. **4** καὶ εἶπεν ὁ ὄφεις
 det, for at ikke I måtte dø. Og sagde den slange
 τῇ γυναικί· Οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε· **5** ἦδει
 til den kvinde: Ikke ved død I vil dø; vidste
 γὰρ ὁ θεός, ὅτι ἐν ἧ ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ'
 nemlig den gud, at i den, som – dag I måtte spise af
 αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοί,
 det, gennem vil blive åbnet jeres de øjne,
 καὶ ἔσεσθε ὡς θεοὶ γινώσκοντες καλὸν καὶ
 og I vil være som guder (er)kendende smukt og
 πονηρόν. **6** καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ, ὅτι καλὸν τὸ
 ondt. Og så den kvinde, at smukt det
 ξύλον εἰς βρῶσιν καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὀφ-
 træ til spise og at behageligt for de øj-
 θαλμοῖς ἰδεῖν καὶ ὠραῖόν ἐστὶν τοῦ κατανοῆ-
 ne at se og modent er af det at opfat-
 σαι, καὶ λαβοῦσα τοῦ καρποῦ αὐτοῦ ἔφαγεν·
 te, og havende taget af den frugt af det hun spiste;
 καὶ ἔδωκεν καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς,
 og hun gav også til den mand hendes med hende,
 καὶ ἔφαγον.
 og han spiste.

3,1 [Nu] var slangen det forstandigste*¹ af alle de vilde dyr på jorden, som Jehova*² Gud havde dannet; og slangen sagde til kvinden: „Hvorfor har Gud sagt: »I må absolut ikke spise af ethvert træ i paradiset!«?» **2** Og kvinden sagde til slangen: „Af frugt[en] af træ[erne] i paradiset spiser vi, **3** men af frugt[en] af træet, som er i midte[n] af paradiset, [om det] har Gud sagt: »Spis ikke af det, rør ikke engang ved det, for at I ikke skal dø!«“ **4** Og slangen sagde til kvinden: „I kommer ikke til at dø; **5** Gud véd nemlig, at på den dag, hvor I spiser af det, vil jeres øjne blive fuldstændigt åbnet*¹, og I vil være ligesom guder*², som kender godt og ondt.“

6 Og kvinden så*¹, at træet [var] godt til spise, og at [det var] behageligt for øjnene at se på, og [at det var] modent [til af det] at iagttage*², og hun tog af dets frugt og spiste og gav også [noget] til sin mand [, da han stod] sammen med hende.
 Og [han] spiste [af det].

1¹): „forstandigste“ el.: „forsigtigste“; nok afh. af, om der tænkes på selve dyret eller personen bagved. **1**²): „Jehova“ pga. יהוה (: JHWH) i MT. **5**¹): „fuldstændigt“; ordet anv. også om, at „åbne/åbenbare“ el.: „forklare aldeles“, jf. Luk. 24:32, Ap. G. 17:3. **5**²): „guder“; således ville grækerne nok almindeligvis læse det, fordi „som kender“ står i flertal; men i v. 2 blev *elohim* („Gud i flertal) gengivet med *ho theos* (altså „Gud“ i ental), fordi „sagde“ står i ental, jf. 1:1. **6**¹): „så, her nok i betydningen „indså“, „forstod“ o.l. **6**²): „iagttage“ el.: „opfatte“.